392R3478

2.12.92 EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI N:o L 351/17

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 3478/92,

annettu 1 päivänä joulukuuta 1992,

raakatupakka-alalle säädetyn palkkiojärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 [1] ja erityisesti sen 7 artiklan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksikön arvosta ja muuntokursseista 11 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1676/85 [2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2205/90 [3], ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

olisi vahvistettava jokaiselle tupakkalajikeryhmälle hyväksytyt tuotantoalueet palkkion myöntämiseksi perinteisten tuotantoalueiden perusteella; jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava valtuudet supistaa näitä alueita erityisesti tuotannon laadun parantamiseksi,

viljelysopimuksen olennaisia tietoja olisi täsmennettävä; nämä sopimukset olisi rajattava yhteen satovuoteen, jotta kiintiöiden tuleva kehitys olisi mahdollista ottaa huomioon; näiden sopimusten teolle ja rekisteröinnille asetettavat määräpäivät olisi lisäksi vahvistettava kyllin aikaisiksi, jotta jo satovuoden alussa olisi mahdollista taata tuottajille heidän tulevan satonsa vakaa menekki sekä samanaikaisesti jalostusyrityksille säännöllinen raaka-aineen saanti,

moitteettoman hallinnan ja valvonnan varmistamiseksi olisi myös jokaisesta yksittäisestä tuottajasta toimitettava olennaiset tiedot silloin, kun viljelysopimus tehdään tuottajaryhmittymän kanssa,

palkkioon oikeutetun raakatupakan olisi oltava laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, eikä sillä saisi olla sellaisia tiettyjä ominaisuuksia, jotka estäisivät sen tavanomaisen kaupan pitämisen,

olisi annettava säännöksiä, joiden turvin mahdolliset riita-asiat voitaisiin ratkaista pariteettielimiin vetoamalla,

palkkio on maksettava tuottajan jalostusyritykselle toimittamien tupakanlehtien määrältä laatueroista riippumatta, jos vähimmäislaatuvaatimus täyttyy; palkkiota olisi kuitenkin mukautettava silloin, kun toimitetun tupakan kosteuspitoisuus poikkeaa enintään kolme prosenttia kullekin lajikeryhmälle kohtuullisten laatuvaatimusten perusteella vahvistettavasta kosteuspitoisuudesta,

on tärkeää rajata ajanjakso, jolloin tupakka on toimitettava jalostusyrityksille, jotta estetään sen vilpillinen siirtäminen yhdeltä satovuodelta toiselle,

palkkion ja ostohinnan maksamisen edellytyksiä olisi täsmennettävä vilppiä ehkäisevästi; muilta osin hallintaa ja valvontaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistaminen kuuluu kuitenkin asetuksen (ETY) N:o 2075/92 20 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioiden toimivaltaan,

palkkioiden olisi annettava yhteisön tupakantuottajille mahdollisuus saada tuotantonsa kaupaksi tuontitupakkaan verrattuna tyydyttävin kilpailuedellytyksin yhteisön tuotantokustannukset huomioon ottaen; olisi säädettävä, että kansallisessa valuutassa ilmaistuna palkkion on oltava sama kaikille tietyn ajanjakson aikana tupakkansa jalostajille toimittaville tuottajille ja että käytettävä muuntokurssi on se, jota sovellettiin kyseisen markkinointikauden alkaessa,

palkkio voidaan maksaa vasta kaikkia yhden satovuoden toimituksia koskevan lopullisen ja täydellisen tarkastuksen jälkeen sen takaamiseksi, että toimenpiteet on tosiasiallisesti toteutettu ja että kiintiöjärjestelmää noudatetaan; kuitenkin olisi säädettävä ennakoiden maksamisesta jalostusyrityksille niihin summiin asti, jotka niiden on maksettava tuottajille, jos riittävä vakuus annetaan,

olisi täsmennettävä muussa kuin tupakan tuottajajäsenvaltiossa toteutettavalle jalostukselle asetettavia erityisedellytyksiä, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tupakan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Tuotantoalueet

1 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 5 artiklan a kohdassa tarkoitetut tuotantoalueet vahvistetaan kunkin lajikeryhmän osalta tämän asetuksen liitteessä I.

(1) EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 70
(2) EYVL N:o L 164, 24.6.1985, s. 1
(3) EYVL N:o L 201, 31.7.1990, s. 9

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa suppeampia tuotantoalueita erityisesti laadullisten perusteiden vuoksi.

2. Tuotantoalueet on tarkistettava uudelleen vuosittain, jotta niitä voidaan tarvittaessa mukauttaa markkinoiden sekä määrälliseen että laadulliseen kehitykseen.

Viljelysopimus

2 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2075/92 5 artiklan c kohdassa tarkoitettu viljelysopimus on tehtävä tuottajan tai tuottajaryhmittymän sekä sen jalostusyrityksen kesken, joka suorittaa tupakalle ensiasteen jalostus- ja kauppakunnostustoimenpiteet.

2. Viljelysopimus on tehtävä lajikeryhmittäin. Se velvoittaa jalostusyrityksen ottamaan tupakanlehtitoimituksia vastaan sopimuksessa säädetyn määrän ja tuottajan tai tuottajaryhmittymän toimittamaan jalostusyritykselle tämän määrän tosiasiallisen tuotantonsa rajoissa.

3. Viljelysopimukseen on sisällytettävä vähintään seuraavat tiedot:

a) sopimuspuolet;

b) viljelytodistusta koskeva viite, tai jos kiintiöt jaetaan suoraan tuottajille, tuottajan kiintiötodistusta koskeva viite;

c) tupakkalajike, jota sopimus koskee;

d) toimitettava enimmäismäärä;

e) tupakan tarkka tuotantopaikka (1 artiklassa tarkoitettu tuotantoalue, provinssi, kunta ja lohkon tai paikan tunnistetiedot);

f) kyseisen lohkon pinta-ala kulkuteitä ja aitauksia lukuunottamatta;

g) ostohinta palkkion määrää lukuun ottamatta;

h) laatu, johon hinta viittaa;

i) sovitut vähimmäislaatuvaatimukset;

j) jalostusyrityksen sitoumus maksaa tuottajalle tai tuottajaryhmittymälle vähintään palkkion suuruinen summa sopimukseen merkityltä ja tosiasiallisesti toimitetulta määrältä;

k) ostohinnan maksuaika. Maksuaika ei saa olla yli kuukautta kunkin toimituksen päättymisestä.

4. Sopimuksen kesto ei saa olla yli yhden satovuoden.

3 artikla

1. Ellei ylivoimaista estettä satu, viljelysopimukset on tehtävä viimeistään sen satovuoden maaliskuun 15 päivänä, jota sopimus koskee. Komission asetuksen (ETY) N:o 3477/92 [1] 11 artiklan 3 kohdan mukaisen lisämäärien myöntämisen jälkeisen sopimusten teon osalta kyseistä määräaikaa on kuitenkin pidennettävä saman vuoden huhtikuun 10 päivään.

2. Ellei ylivoimaista estettä satu, jalostusyritysten on jätettävä tehdyt viljelysopimukset toimivaltaisen elimen rekisteröitäviksi ennen sen satovuoden huhtikuun 1 päivää, jota sopimus koskee. Asetuksen (ETY) N:o 3477/92 11 artiklan 3 kohdan mukaisen lisämäärien myöntämisen jälkeisen sopimusten teon osalta kyseistä määräaikaa on kuitenkin pidennettävä saman vuoden huhtikuun 20 päivään.

3. Jos 1 kohdassa sopimuksen allekirjoittamiselle tai 2 kohdassa viljelysopimuksen jättämiselle säädetty määräaika ylittyy enintään kymmenellä työpäivällä, korvattavaa palkkiota on alennettava 20 prosentilla.

4. Toimivaltainen elin toimii siinä jäsenvaltiossa, jossa jalostus tapahtuu. Kun jalostus tapahtuu muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella tupakka on viljelty, jalostajajäsenvaltion toimivaltaisen elimen on välittömästi lähetettävä jäljennös rekisteröidystä sopimuksesta tuottajajäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle.

Jos viimeksi mainittu elin ei itse järjestä palkkiojärjestelmän valvontaa, sen on lähetettävä jäljennös rekisteröidyistä sopimuksista asetuksen (ETY) N:o 2075/92 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle valvontalaitokselle, tai ellei jäsenvaltiolla ole sellaista laitosta, viranomaiselle, jonka tehtäväksi valvonta on annettu.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sopimusten rekisteröinnistä vastaavien toimivaltaisten elinten nimet ja osoitteet. Komissio julkaisee luettelon näistä toimielimistä *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

4 artikla

Kun viljelysopimus tehdään jalostusyrityksen ja tuottajaryhmittymän kesken, sopimukseen on liitettävä luettelo tuottajien nimistä ja pinta-aloista 2 artiklan 3 kohdan e ja f alakohdan mukaisesti, samoin kuin yhteenveto heidän viljelytodistuksistaan tai kiintiötodistuksistaan.

5 artikla

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 727/70 [2] mukaisesti satovuoden 1992 yli meneväksi ajaksi tehtyjä viljelysopimuksia ei enää satovuodesta 1993 alkaen sovelleta.

Vähimmäislaatuvaatimukset

6 artikla

Jalostusyritykselle toimitettavan tupakan on oltava laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, eikä sillä saa olla liitteessä II esitettyjä ominaisuuksia. Sopimuspuolet voivat sopia tiukemmista laatuvaatimuksista.

---

[1] EYVL N:o L 351, 2.12.1992, s. 11
[2] EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 1

7 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että ensiasteen jalostusyritykselle toimitetun tupakan laatua koskevat riita-asiat on annettava välitystuomioistuimen ratkaistavaksi. Jäsenvaltiot vahvistavat näiden elinten kokoonpanoa ja käsittelemiä asioita koskevat säännöt; niissä on oltava yksi tai useampi, mutta yhtä monta tuottajien ja jalostajien edustajaa.

Palkkioiden maksaminen, korvaaminen, ennakot

8 artikla

1. Jalostusyrityksen tuottajalle maksaman palkkion suuruus sekä asianomaisen viljely- tai tuotantokiintiötodistukseen kirjattava määrä on laskettava jalostajan haltuunottamien, kyseistä lajiketta olevien ja vaadittua vähimmäislaatua vastaavien tupakanlehtien painon perusteella. Jos niiden kosteuspitoisuus on korkeampi tai alhaisempi kuin liitteessä III kyseiselle laadulle vahvistettu pitoisuus, painoa on kuitenkin mukautettava jokaisen prosenttiyksikön suuruisen poikkeaman mukaan kolmen prosentin enimmäiskosteuspitoisuuden rajoissa.

2. Kosteuspitoisuus on määritettävä jotain liitteessä IV esitettyä menetelmää käyttäen.

9 artikla

1. Ellei ylivoimaista estettä satu, tuottajan on toimitettava koko tuotantonsa ensiasteen jalostusyritykselle viimeistään satovuotta seuraavan vuoden toukokuun 15 päivänä palkkio-oikeutensa menettämisen uhalla.

2. Jokaisen tuottajan on ilmoitettava toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle kirjallisesti viimeistään toukokuun 25 päivänä ensiasteen jalostusyritykselle toukokuun 15 päivään mennessä toimittamatta jääneiden tupakanlehtien määrät sekä paikka, johon kyseinen tupakka on varastoituna. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että toukokuun 15 päivään mennessä ensiasteen jalostusyritykselle toimittamatta jääneen tupakan ilmoitettaisiin olevan lähtöisin seuraavasta sadosta.

3. Jos toimivaltainen valvontaviranomainen toteaa sellaista tupakkaa, josta ei ole tehty 2 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta, ilmoittamatta jätetty määrä on vähennettävä kaksinkertaisena määrästä, joka muuten merkittäisiin siihen viljelytodistukseen tai kiintiötodistukseen, johon tuottajalla on oikeus seuraavan sadon osalta.

10 artikla

Jalostusyrityksen on maksettava tuottajalle palkkion suuruinen summa yhden kuukauden määräajassa kunkin sopimuksen mukaisen toimituksen päättymisestä. Palkkion suuruisen summan ja ostohinnan maksusuoritus jalostajalta tai tuottajaryhmittymältä tuottajalle on mahdollinen ainoastaan pankki- tai postisiirtona.

11 artikla

Palkkion ja palkkiosta maksettavan ennakon määrän kansalliseksi valuutaksi muuntamiseen sovellettava maatalouden muuntokurssi on satovuoden joulukuun 31 päivään asti tapahtuvien toimitusten osalta se, joka oli voimassa kyseisen vuoden elokuun 1 päivänä, ja tämän jälkeen tapahtuvien toimitusten osalta se, joka on voimassa satovuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä. Jalostusyrityksen on maksettava palkkio tuottajalle sen jäsenvaltion valuutassa, jonka alueelta tupakka on korjattu.

12 artikla

1. Tuottajille maksettujen palkkioiden määrä on korvattava jalostusyritykselle tämän hakemuksesta valvontatodistuksen perusteella, jonka toimivaltaiset viranomaiset antavat kyseistä lajikeryhmää koskevana tarkastettuaan kaikki kyseisen yrityksen yhdestä sadosta vastaanottamat toimitukset. Tarkastusten on taattava, että mitään tupakkaa ei voida antaa tarkastettavaksi useampaan kertaan ja että tupakalle suoritetaan tavanomaiset ensiasteen jalostus- ja kauppakunnostustoimenpiteet sen kaupan pitämistä varten.

2. Jäsenvaltiot huolehtivat jalostetun tupakan myöhemmästä kaupan pitämisestä.

13 artikla

Tuottajille maksettujen palkkioiden määrien korvaushakemukseen on sisällytettävä jokaisen toimituksen, satovuoden ja lajikeryhmän osalta vähintään seuraavat tiedot:

a) toimitusta vastaavan viljelysopimuksen päivämäärä sekä sopimuksen rekisteröintipäivämäärä ja kyseiselle sopimukselle annettu hallinnollinen numero;

b) toimitetun tupakan lajike;

c) myyjän nimi;

d) toimitetun tupakan määrä;

e) tupakan toimituksen aloituspäivämäärä;

f) tupakan toimituspaikka;

g) maksettu ostohinta tai -hinnat sekä laadut, joita kyseiset hinnat koskevat;

h) tosite palkkion suuruisen summan maksamisesta tuottajalle;

i) tuottajalle annetun viljely- tai kiintiötodistuksen alkuperäiskappale.

14 artikla

1. Jos kolmansista maista peräisin tai lähtöisin oleville tupakanlehdille suoritetaan ensiasteen jalostus- ja kauppakunnostustoimenpiteitä yhteisössä, jäsenvaltion on määrättävä tarvittavat tarkastukset kaikenlaisen palkkionmaksun estämiseksi kyseisestä tupakasta.

2. Jäsenvaltioiden on autettava toinen toisiaan, jos ne käyvät keskenään tupakanlehtiä koskevaa kauppaa.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on maksettava jalostusyritykselle tämän hakemuksesta ennakkoa tuottajille maksettavista palkkioista toimivaltaisen valvontaviranomaisen laatiman palkkionmaksutodistuksen perusteella. Tämä todistus annetaan jalostusyrityksen tekemien viljelysopimusten sekä toteutuneiden tai ennakoitavissa olevien toimitusten perusteella.

Kun jalostusyritys ei ole käyttänyt ennakon määrää kuuden viikon kuluessa sen vastaanottamisesta palkkioiden maksamiseen tuottajille tai maksanut sitä takaisin jäsenvaltiolle, jäljelle jääneestä määrästä on maksettava korkoa jäsenvaltion vahvistaman korkoprosentin mukaan. Nämä korot lasketaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) hyväksi.

2. Ennakon maksamisen edellytyksenä on annettava vakuus, jonka suuruus on kyseisen ennakon määrä 15 prosentilla korotettuna.

3. Vakuus vapautetaan, kun 12 artiklassa säädetty todistus esitetään.

4. Komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 [1] säännöksiä sovelletaan, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.

16 artikla

Edellä 12 artiklassa tarkoitettu todistus on esitettävä viimeistään satovuotta seuraavan toisen vuoden joulukuun 31 päivänä. Jos ennakkoa on maksettu, vakuudesta menetetään niiden palkkioiden määrää vastaava osuus, joiden osalta vakuuden vapauttamisen mahdollistavaa todistetta ei ole toimitettu edellä mainitussa määräajassa.

17 artikla

1. Jalostusyritykselle palkkiot korvaa tai niistä maksettavan ennakon suorittaa se jäsenvaltio, jonka alueelta tupakka on korjattu.

2. Kun tupakka jalostetaan muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelta se on korjattu, jalostajajäsenvaltion on tarkastuksen jälkeen toimitettava tuottajajäsenvaltiolle kaikki palkkion maksamiseen tai vakuuden vapauttamiseen tarvittavat tiedot.

18 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä joulukuuta 1992.

Komission puolesta

Ray MAC SHARRY

Komission jäsen

---

[1] EYVL N:o L 205, 3.8.1985, s. 5

LIITE I

Hyväksytyt tuotantoalueet

Lajikeryhmä asetuksen (ETY) N:o 2075/92 liitteen mukaan	Jäsenvaltio	Tuotantoalueet
I. Flue cured	Saksa	Schleswig-Holstein, Ala-Saksi, Franken, Reinin tasanko ja ympäröivät laaksot, Brandenburg, Mecklenburg-Westpommern, Saksi, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Kreikka	Sterea Hellas, Thessalia, Makedonia, Traakia, Peloponnesos, Epiros
	Ranska	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Champagne-Ardenne, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence, Val-de-Loire, Centre, Poitou-Bretagne, Charente, Languedoc-Roussillon, Normandia, Burgundi, Nord-Pas-de-Calais, Picardie ja Île-de-France
	Italia	Friuli, Veneto, Lombardia, Piemonte, Toscana, Marche, Umbria, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia ja Calabria
	Espanja	Extremadura, Andalusia, Castilla-León, Castilla-La Mancha
	Portugali	Beira Interior, Ribatejo Oeste, Alentejo, Azorien autonominen alue
II. Light air cured	Saksa	Reinin tasanko ja ympäröivät laaksot, Mittelfranken, Brandenburg, Mecklenburg-Westpommern, Saksi, SachsenAnhalt, Thüringen
	Kreikka	Makedonia, Thessalia
	Ranska	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Val-de-Loire, Centre, Poitou-Bretagne, Burgundi, Charente ja Languedoc-Roussillon
	Italia	Veneto, Lombardia, Piemonte, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia, Sisilia, Friuli, Toscana, Marche
	Espanja	Extremadura, Andalusia, Castilla-León, Castilla-La Mancha
	Portugali	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, Azorien autonominen alue
III. Dark air cured	Belgia	Flander, Hainaut, Namur, Luxemburg
	Saksa	Reinin tasanko ja ympäröivät laaksot, Mittelfranken, Brandenburg, Mecklenburg-Westpommern
	Ranska	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Bretagne, Charente, Val-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence, Franche-Comté, Alsace-Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Normandia ja Burgundi, Réunionin saari
	Italia	Friuli, Trento, Veneto, Toscana, Lazio, Molise, Campania, Puglia, Sisilia
	Espanja	Extremadura, Andalusia, Castilla-León, Castilla-La Mancha, Valencian autonominen alue, Navarra, Rioja, Katalonia, Madrid, Galicia, Asturias, Cantabria, Campezon alue Baskimaassa, La Palma (Kanariansaaret)
IV. Fire cured	Italia	Veneto, Toscana, Umbria, Lazio, Campania
	Espanja	Extremadura, Andalusia
V. Sun cured	Kreikka	Epiros, Sterea Hellas, Thessalia, Peloponnesos ja Makedonia, Traakia ja saaret
	Italia	Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia ja Sisilia
VI. Basmas	Kreikka	Traakia, Makedonia, Sterea Hellas ja Thessalia
VII. Katerini ja sen kaltaiset lajikkeet	Kreikka	Makedonia, Sterea Hellas, Epiros ja Thessalia
VIII. Perinteinen Kaba koulak, Elassona, Myrodata d'Agrinion, Zichnomyrodata	Kreikka	Makedonia, Thessalia, Sterea Hellas, Traakia, Epiros, Peloponnesos ja saaret

LIITE II

Vähimmäislaatuvaatimukset

Tupakan, josta voidaan myöntää asetuksen (ETY) N:o 2075/92 3 artiklassa säädettyä palkkiota, on oltava kyseiselle lajikkeelle tyypilliset ominaisuudet huomioon ottaen laadultaan virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, eikä siinä saa olla:

a) Lehden palasia.

b) Raesateiden pahasti vaurioittamia lehtiä.

c) Lehtiä, jotka ovat pahasti repeytyneet ja joiden pinta-alasta yli kolmannes on vahingoittunut.

d) Lehtiä, joiden pinta-alasta taudit tai hyönteiset ovat vaurioittaneet yli 25 prosenttia.

e) Lehtiä, joissa on torjunta-aineiden jäämiä.

f) Kypsymättömiä tai väritykseltään selvästi vihreitä lehtiä.

g) Paleltuneita lehtiä.

h) Homehtuneita tai mädäntyneitä lehtiä.

i) Lehtiä, joiden suonet eivät ole kuivuneet tai ovat kosteat tai mädäntyneet taikka joiden lehtiruodit ovat liian paksut tai voimakkaat.

j) Silmuista versoneita lehtiä.

k) Lehtiä, joissa on lajikkeelle epätyypillinen haju.

l) Lehtiä, jotka ovat likaantuneet niihin tarttuneesta maasta.

m) Lehtiä, joiden kosteuspitoisuus on yli kolme prosenttiyksikköä liitteessä III vahvistettua kosteuspitoisuutta korkeampi.

LIITE III

Asetuksen 8 artiklassa tarkoitetut kosteuspitoisuudet

Lajikeryhmä	Kosteuspitoisuus (%:eina)
I. Flue cured	16
II. Light air cured	
Saksa, Ranska	22
Muut jäsenvaltiot	20
III. Dark air cured	
Belgia, Saksa, Ranska	26
Muut jäsenvaltiot	22
IV. Fire cured	22
V. Sun cured	16
VI. Basmas	16
VII. Katerini	16
VIII. Perinteinen Kaba koulak, Elassona, Myrodata d'Agrinion, Zichnomyrodata	16

LIITE IV

Yhteisön menetelmät raakatupakan kosteuspitoisuuden määrittämiseksi

I. KÄYTETTÄVÄT MENETELMÄT

A. *Beaudesson-menetelmä*

1. Välineistö

Beaudesson EM 10 -uuni

Sähköinen kuivain kuumailmalla, jossa ilma läpäisee kuivattavan näytteen pakotetulla konvektiolla erityisen jäähdytintuulettimen avulla. Kosteuspitoisuus määritetään punnitsemalla ennen ja jälkeen kuivauksen, vaaka kalibroituna siten, että käytetty 10 gramman massa antaa lukeman, joka vastaa suoraan kosteuspitoisuuden arvoa prosentteina (%).

2. Menettely

Punnitaan 10 gramman annos astiassa, jonka pohjassa on reikiä, laitetaan sitten kuivauskolonniin, jossa sitä kannattelee spiraalimainen rengas. Uuni kytketään päälle viideksi minuutiksi, minkä aikana kuuma ilma kuivattaa näytteen noin 100 °C:n lämpötilassa.

Viiden minuutin jälkeen automaattiajastin pysäyttää prosessin. Kuivausprosessin lopussa sisään rakennetun lämpömittarin antama ilman lämpötila kirjataan ylös. Näyte punnitaan: sen kosteuspitoisuus luetaan suoraan ja korjataan tarvittaessa lisäämällä tai vähentämällä prosentin kymmenesosia lämpötilalukeman mukaisesti käyttäen laitteen kiinteää asteikkoa.

B. *Brabender-menetelmä*

1. Välineistö

Brabender-uuni

Sähköinen kuivain, joka koostuu termostoidusta sylinterinmuotoisesta kammiosta, jota tuuletetaan pakotetulla konvektiolla, ja johon laitetaan samanaikaisesti 10 metalliastiaa, joista kukin sisältää 10 grammaa tupakkaa. Nämä astiat asetetaan levylle, jota voidaan pyörittää keskeltä käsipyörällä kymmeneen eri asentoon siten, että kukin astia voidaan kuivaamisen jälkeen siirtää peräjälkeen laitteen sisällä sijaitsevalle punnituspaikalle: vipujärjestelmän avulla astiat voidaan asettaa peräkkäin sisäänrakennettuun vaakavarteen ilman, että näytteitä tarvitsee poistaa kammiosta. Vaaka on varustettu optisella mittarilla, ja se antaa suoran lukeman kosteuspitoisuudelle. Laitteeseen kiinnitettyä toista vaakaa käytetään ainoastaan alkuannosten valmistukseen.

2. Menettely

Termostaatti säädetään 110 °C:een.

Kammioon säädetään vähintään 15 minuutin esilämmitys.

Punnitaan 10 annosta 10 gramman määrinä.

Täytetään uuni.

Näytteitä kuivataan 50 minuuttia.

Luetaan punnitustulokset karkeiden kosteusarvojen määrittämiseksi.

C. *Muut menetelmät*

Jäsenvaltiot voivat käyttää muita mittausmenetelmiä, jotka perustuvat erityisesti kyseisen erän sähkövastuksen tai dielektristen ominaisuuksien määritykseen, sillä edellytyksellä että tulokset kalibroidaan edustavan näytteen tutkimukseen perustuen A ja B kohdassa tarkoitettuja menetelmiä käyttäen.

II. NÄYTTEENOTTO

Tupakanlehtien näytteenotossa noudatetaan seuraavaa menettelyä niiden kosteusarvojen määrittämiseksi käyttäen yhtä I.A ja B kohdassa tarkoitetuista menetelmistä.

1. Näytteiden valinta

Jokaisesta paalista valitaan suhteessa sen painoon oleva määrä lehtiä. Lehtien määrän on oltava riittävä edustaakseen asianmukaisesti koko paalia.

Näytteen on sisällettävä yhtä suuret määrät lehtiä paalin ulko-osasta, keskeltä ja näiden välistä.

2. Sekoittaminen

Kaikki valitut lehdet sekoitetaan keskenään muovisäkissä, ja muutama kilogramma niitä silputaan (leikeleveys 0,4–2 mm).

3. Näytteenoton esikäsittely

Silppuamisen jälkeen tupakka sekoitetaan huolellisesti ja otetaan edustava näyte.

4. Mittaukset

Mittaukset on suoritettava kokonaisuudessaan näin esikäsitellystä näytteestä ja varotoimenpiteitä on noudatettava, jotta:

– kosteuspitoisuus ei muutu (ilma- ja vesitiivis säkki tai astia),

– tasakoosteisuus ei häviä säkistä tai silppuamisesta poiston aikana.